

Overweging: 6e zondag door het jaar

Thema: Wat een geluk!

Lezingen: Lucas 6,17.20-26

Zondag 16 februari 2025

Annelies Rosier

*Zijn woord wil deze wereld omgekeerd
dat lachen zullen, zij die wenen
dat wonen zal, wie hier geen woonplaats heeft
dat dorst en honger zijn verdwenen –*

*al wat hoog staat aangeschreven
zal Gods woord niet overleven
hij wiens kracht in onze zwakheid woont,
beschaamt de ogen van de sterken.*

Als je het niet kunt zeggen, moet je het zingen. In dit geval zijn het de woorden van een lied van Huub Oosterhuis, waarbij ik de coupletten wat vermengd heb.

Bij de voorbereiding van deze overweging, wilden de woorden niet komen. De Zaligsprekingen, al zo vaak gehoord, en toch....

Al wat hoog staat aangeschreven, zal Gods woord niet overleven.

Gods woord, Jezus leefde vanuit dat woord en het verhaal van Jezus inspireert mij, maar toch, iets knaagt er.

Ik las een artikel in Trouw gisteren. Over de christelijke kerken in Amerika en hoe verschillend die dat woord blijkbaar interpreteren en hoe de politiek daarmee verweven is.

En dan de woorden van vandaag: vier zaligsprekingen, zalig kun je vertalen met 'geluk'. Gelukkig jij die arm bent, of honger hebt of verdriet, of uitgesloten wordt. Ze hangen natuurlijk met elkaar samen.

Maar het is verschrikkelijk om arm te zijn, geen enkele zekerheid te hebben of je deze maand uitkomt met je geld, of je je kinderen wel voldoende eten kan geven. Daar word je vanzelf verdrietig van, je hoort er niet bij in de maatschappij. Veel mensen treft dit lot, ze zijn niet te benijden.

Naast deze vier zalige woorden: armoede, honger, verdriet en uitsluiting, staan vier wee-woorden. Wee de rijken, de verzadigden, de feestgangers, de mensen die het gemaakt hebben. Wee is een heel oud woord en betekent eigenlijk: och arme. Het zijn dus geen dreigwoorden, geen veroordelingen. Deze mensen zijn te beklagen.

Ze zijn weliswaar rijk, hebben geen gebrek aan eten, maken plezier en nemen het ervan en anderen kijken tegen hen op. Maar, is er dan nog iets te verlangen.

En ik dacht: ik wil niet bij de eerste groep horen, maar ook niet bij de tweede. Dus waar sta ik dan, want ook ik zoek het geluk. En waar zit dat in?

De vierde zaligspreking spreekt over uitgestoten worden omdat je de boodschap van Jezus probeert te leven en uit te dragen. Dat is wat die vrouwelijke bisschop in Amerika deed in haar speech en waar Trump '*not amused*' was.

Als ik probeer de boodschap van Jezus te begrijpen, dan zegt hij denk ik: als je ervoor kiest om te leven vanuit een grondhouding van liefde, vanuit het besef dat alles ons geschonken wordt, dat niets wat we hebben, vanzelfsprekend is, dan ben je een gelukkig mens. Want dan ben je bereid te delen van wat je hebt en wie je bent. Dan kijk je om je heen en zie je om naar hen die het minder getroffen hebben.

Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, is niet te hoog, jij kunt het volbrengen. Ook woorden van een lied dat me te binnen schoot.

Ik kan de wereld in mijn eentje niet veranderen, armoede zal blijven bestaan, rijkdom ook. Maar ik weet niet of alles op zijn kop zetten leidt tot een rechtvaardiger situatie. Deze wereld omgekeerd, zou tot nieuwe rijken en nieuwe armen leiden.

Dreigende taal en een opgeheven vinger zullen niet helpen om machtigen en rijken tot verandering te verleiden.

Wat dat betreft vond die vrouwelijke bisschop de juiste toon.

En ook Jezus deed dat. Hij ging eten bij Zacheus, sprak hem aan en Zacheus vond de zachte kant in zichzelf. Hij ging delen.

Voor mij persoonlijk geldt dat ik op de plek waar ik ben, van betekenis wil zijn voor mensen. Ik geloof dat ieder mens iets goeds in zich heeft. Ik probeer te leven vanuit dankbaarheid. Wij mensen zijn met elkaar verbonden, hoe dan ook. Lachen en huilen, armoede en rijkdom, honger en verzadiging, het zijn twee kanten van dezelfde medaille.

We mogen groot denken, maar onze daden mogen klein zijn.